

ת"פ 57091/09/17 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל אבו טרבוש (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו, בסאם אבו טרבוש (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

ת"פ 57091-09-17 מדינת ישראל נ' אבו טרבוש (עציר) ואח'
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
על-ידי באת-כוחה עו"ד רוזין אדרי

נגד
הנאשמים
1. אסמאעיל אבו טרבוש (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
2. בסאם אבו טרבוש (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
על-ידי בא-כוחם עו"ד מוחמד אבו עביד

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת-דין

על יסוד הודאת הנאשמים הינני מרשיע אותם בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום, י"ד בתשרי התשע"ח, 4 באוקטובר 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר-דין

הנאשמים הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על-פי המתואר בכתב האישום שהו הנאשמים ב-20.9.17 ברהט בלי שיש ברשותו אישורי כניסה ושהייה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתם של הנאשם לישראל שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון כדי להביא לפגיעה

עמוד 1

בביטחוננו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

עד זה מכבר עתרה המאשימה למתחם עונש הולם שתחילתו חודש ימים ותקרתו 6 חודשים חרף האמור בהלכת אלהרוש וזאת נוכח ההחמרה במצב הביטחוני שתחילתה ב"אינתיפאדת הסכינים" בחודש אוקטובר 2015, והמשכה באירועים ביטחוניים כאלה ואחרים. כיום נוכח השיפור במצב הביטחוני עותרת המאשימה בהעדר נסיבות חריגות למתחם עונש הולם שתחילתו ענישה צופה פני עתיד.

על רקע האמור לעיל והשינוי במצב הביטחוני יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשמים שהו כפי הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים מן הראוי שינוע בין ענישה צופה פני עתיד לבין חמישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשם של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרו ומאסרום קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת.

מנגד ולחומרה לחובת שני הנאשמים הרשעות קודמות, כאשר לנאשם 1 הרשעה משנת 2014 מבית-משפט צבאי שעניינה הפרת הוראה בדבר סגירת שטח, אשר גם אם אינה דומה לעבירת השב"ח ניתן למצוא בה רכיבים דומים במהותם. לנאשם 2 שתי הרשעות קודמות, האחת ישנה מלפני כשני עשורים והשנייה משנת 2012 בגין שתי כניסות לישראל שלא כדין. יש באלה כדי לתת משקל, גם אם נמוך, לשיקולי הרתעת היחיד, לצד משקל מסוים לשיקולי הרתעת הרבים.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל הינני לגזור על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים:

א. 15 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 20.9.17;

ב. חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורם שלא יעברו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

תשומת-לב שב"ס כי לאחר ניכוי ימי מעצרם אלו סיימו לרצות את מאסרם ויש להורות על שחרורם לאחר הדיון בהתאם לנהלים בכגון דא.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, י"ד בתשרי התשע"ח, 4 באוקטובר 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט